

РЕШЕНИЕ

№ 28770

гр. София, 16.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав, в
публично заседание на 19.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **11501** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 20, ал. 4 от Правилника за прилагане на ЗЗДет. /ППЗЗДет./.

Образувано е по жалба на А. А. Ш., депозирана чрез адв. В., против Заповед № ЗД/Д-С-СЛ-005/19. 08. 2025 г., издадена от Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – С., [населено място], с която е наредено жалбоподателката да сключи договор с Фондация „Център отворена врата“ – [населено място] и да ползва социална услуга „Психологическо консултиране“ и „Контактен център“ за спазване на действащото съдебно решение за режим на виждане между детето и бащата, както и да подсигурява присъствието на детето В. Ш. за ползване на социална услуга за срок от шест календарни месеца, считано от датата на издаване на заповедта.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед, като постановена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие с материално правните разпоредби и целта на закона.

В съдебното заседание жалбоподателката се представлява от адв. В., която поддържа жалбата и моли за отмяна на оспорвания акт.

Ответникът – Директорът на Дирекция „Социално подпомагане“ – С. се представлява от юрк. И., която оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Заинтересованата страна А. Х. Ш. се явява лично и с адв. И., като оспорват жалбата и молят същата да бъде отхвърлена.

Заинтересованата страна В. И. Ш. се представлява от особения си представител адв. Б., която предлага съдът да постанови решение в най-добрия интерес на детето.

Административен съд - София град, като обсъди становищата на страните и прецени събраните

по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

А. Ш. и А. Ш. са родители на детето В. Ш., роден през 2016 г. Бракът на родителите е сключен през 2009 г., като през 2015 г. между родителите настъпва фактическа раздяла, а бракът е прекратен през 2017 г. Към момента на издаване на оспорената заповед режимът на лични контакти на детето с неговия баща е определен съгласно Определение № 18532/ 24. 05. 2023 г. на СРС, ГО 139 състав по гр. дело № 12380/ 2022 г.

Първоначално случаят е отворен от ДСП - О. на 29. 07. 2021 г. За малолетния В. е констатиран риск от въвличане в родителски конфликт съгласно доклад за оценка на случая с № СЛ/Д-С-О/ 738-025 от 20. 08. 2021 г., изготвен от ДСП-О.. Предприета е била мярка за закрила по чл. 4, ал. 1 т. 1 от ЗЗДет., а именно съдействие, подпомагане и услуги в семейна среда.

От събраните по делото доказателства се установява, че жалбоподателката е подала молба до ДСП - О. с вх. № ДДМ/-Д-С- 0/171 от 07. 02. 2020 г., с която е заявила желание да ѝ бъде издадено дългосрочно направление за Фондация „Асоциация А.“ за психологично консултиране/психоаналитична психотерапия. Посочена молба е уважена, като от ДСП - О. е издадено Направление за ползване на социална услуга с № НП/Д-С-0-029/07. 02. 2020 г., с което детето В. Ш. е насочено за ползване на социална услуга - работа с психолог към Фондация „Асоциация А.". С молба до ДСП - О. с вх. № ДДМ/Д-С-0/934/28. 10. 2020 г. А. Ш. е заявила желание да ѝ бъде продължено издаденото направление за Фондация „Асоциация А.“ за психологическо консултиране/психоаналитична психотерапия с № НП/Д-С-0-029/07. 02. 2020 г. или респективно да ѝ бъде издадено ново такова.

Жалбоподателката е подала заявление за ползване на социални услуги до ДСП - О. с вх. № ДДМ/Д-С-0/565/13. 05. 2021 г., в което е заявила, че желае да стартира работа с психолог към Фондация „Асоциация А.". Издадена е била предварителна оценка на потребностите с № ДП/Д-С-О/565- 001/14. 05. 2021 г., в т.1 от която е посочено, че „детето има потребност да продължи да ползва социална услуга към Фондация „Асоциация А.. В т. II от същата се посочва, че е необходимо детето В. Ш. да ползва средносрочна социална услуга, предоставяна от избрания от майка му доставчик, а именно Фондация „Асоциация А.“.

От страна на ДСП - О. е издадена Предварителна оценка на потребностите на детето, в която е отразено, че е необходимо детето В. Ш. да ползва средносрочна социална услуга, предоставяна от избрания от майка му доставчик, а именно - Фондация „Асоциация „А.“.

От ДСП - О. е издадено Направление за ползване на социални услуги с № НП/Д-С-0-080/26. 11. 2021 г., с което детето В. Ш. е насочено към Контактен център при Фондация „Асоциация А.“.

Съгласно т. V от доклад за оценка на случай с № СЛ/Д-С-0/733-025 от 20. 08. 2021 г., изготвен от социален работник от ДСП - „О.“ /л. 260 - л. 262/, за детето съществува риск от въвличане в родителски конфликт, поради което на семейството е необходимо за да се окаже съдействие за ползване на социална услуга". В т. VI „изводи и препоръки" от същия доклад е посочено следното: „Необходимо е детето да посещава социална услуга за работа с психолог с цел запазване ѝ стабилизиране па - неговото психоемоционално състояние. Г-жа Ш. също посещава социална .услуга за работа с психолог към Ф. /Фондация „Асоциация А."/.. Бащата е консултиран за възможността да използва такава услуга, но същият отказва. С оглед на гореизложеното, както и предвид данните, изложени в настоящия социален доклад, е необходимо по отношение на детето да бъде предприета мярка за закрила по чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗДет."

От 7. 11. 2023 г. случаят е преместен за разглеждане в ДСП – С..

От представения по делото социален доклад, изготвен на 19. 08. 2025 г. от ДПС – С. се установява, че майката е споделяла своето желание бащата да участва активно в живота на детето след раздялата им. Обяснила е, че на срещите между бащата и детето А. Ш. често е имал

агресивно поведение, на което детето е ставало свидетел. През 2017г. г-н Ш. е завел дело за упражняване на родителските права над детето и определяне на режим на лични контакти, като съдът в Г. е разпоредил бащата да вижда детето почасово, без преспиване, в дните събота и неделя, от 09:00 часа до 12:00 часа и от 15:30 часа до 18:00 часа, без нейно присъствие. Г-жа Ш. е споделила, че режимът се е спазвал както от нейна страна, така и от страна на г-н Ш., но "са продължавали обидите от негова страна към нея". Според г-жа Ш. "режимът е бил съобразен и със заболяването на бащата - ЗАЛИЧЕНО СЪГЛАСНО ПРАВИЛАТА НА АССГ, за което заболяване той бил скрил от нея преди брака им". По информация от г-жа Ш. през същата 2017 година от страна на г-н Ш. е внесено в съда ново искане за изменение на режима на лични контакти с детето, като той е поискал разширен режим, с преспиване на детето при него. Г-жа Ш. споделя, че режимът на контакти на бащата с детето е бил съобразен с преместването на майката и В. в България, като на нея е било предоставено упражняването на родителските права над детето, а режимът на контакти за бащата е станал разширен, а именно - в дните петък и събота, три пъти в месеца, без преспиване, като е отпаднала обедната почивка в тези дни. Г-жа Ш. е разказала, че с детето се преместили да живеят в България с разрешение на немския съд през месец януари 2019 г., като режимът започнал да се изпълнява, с четири изключения от страна на бащата, когато той е искал да вземе детето в събота и неделя. По думи на майката, от месец май 2020 делото за режима на лични контакти е прехвърлено в България, като до приключването му немският съд е определил привременни мерки. По данни на майката българският съд е постановил други привременни мерки, а именно - първоначално контактите на бащата и детето да се осъществяват в контактен център Отворена врата [населено място], като по данни на майката режимът се е спазвал. Майката е споделила пред ДСП – С., че детето се разстройва от срещите с баща си.

Установява се от материалите по делото, че от ДСП - С., във връзка с подадено от майката заявление за ползване на социална услуга към Фондация „Асоциация А.“, е издадено Направление № НП/Д-С-СЛ-017/27. 03. 2024 г. - „Оценка на родителския капацитет” и Направление № НП/Д-С-СЛ-018/01. 04. 2024 г. „Провеждане на супервизирани срещи, включващи подготовка на детето за стартиране на срещи с неотглеждания родител” към КСУДС при Фондация „Асоциация А.“. С писмо от ФА „А.“ с вх. на ДСП - С. № СЛ/ДС-СЛ/826-039/1. 07. 2024 г. е прекратена социалната услуга, като е посочено, че с В. е проведена една консултативна сесия на 7. 06. 2024 г.

От ДСП – С. е издадено Направление за ползване на социални услуги № НП/Д-С-СЛ-009/16. 01. 2025 г., с което то е насочено за ползване на социална услуга „Провеждане на срещи между детето и бащата към Комплекс за социални услуги за деца и семейства /КСУДС/ към Фондация „Асоциация А.“. Направлението е издадено във връзка със социален доклад - предложение, за ползване на социални услуги № СЛ /Д-С-СЛ/-826-078/16. 01. 2025 г. и по повод на заявление с вх. № СЛ/Д-С-СЛ/826-071/04. 12. 2024 г., подадено от А. Ш., която е посочила, че желае ползване на социална услуга „провеждане на супервизирани срещи за сина ми В. в Комплекс за социални услуги на Фондация „Асоциация А.“. Моля направлението да влезе в сила, след като бащата потвърди писмено като подпише договор с доставчика на услугата, че ще я използва." С писмо с изх. № ДП/Д-С-СЛ/1270-001/05.12.2024 г. ДСП - С. е уведомила г-н А. Ш. за подаденото от г-жа А. Ш. писмено заявление, като е уведомен, че майката е заявила готовност да започне срещите, след като той потвърди писмено и се ангажира да ги посещава в посочения контактен център.

В писмо от Фондация „Асоциация А.“, постъпило в ДСП - С. с вх. № 2207-24-00-0579/ 24. 04. 2025 г. е посочено, че във връзка с Направление № НП/Д-С-СЛ-009/ 16. 01. 2025 г. за ползване на социални услуги „М. срещи между детето В. Ш. и неговия баща А. Х. Ш.“, за периода от 10. 02.

2025 г. до 15. 04. 2025 г. г-н Ш. не се е свързал с КСУДС и не е заявявал желанието си. За посочения период не са повеждани наблюдавани срещи и направлението не е усвоено, поради което случаят е приключен.

От писмо изх. № СЛ/Д-С-СЛ/ 826-076/ 14. 01. 2025 г. от ДСП – С. до ДАЗД /л. 237 – л. 238/ се установява, че в ДСП – С. е постъпило уведомително писмо от Фондация „Асоциация А.“ с вх. № СЛ/ДС-СЛ/826-039/ 01. 07. 2024 г. относно прекратяване на социална услуга за детето В. Ш., като в писмото е посочено, че за краткия период на работа с детето е направило впечатление, че у момчето е налице изявена симптоматика, изразяваща силна тревожност както по отношение на бащата, така и спрямо способността на майката да го предпази от възприеманата опасност. Отказът на В. да провежда консултации се изразява с тревожност, която е типична за по-малките деца. Според Фондация „Асоциация А.“ добрата практика в досегашните случаи категорично показва, че за възстановяването на нарушената връзка дете-родител би било препоръчително включването на г-н А. Ш..

Предвид липсващата комуникация между двамата родители и неосъществяване на срещи между А. Ш. и В., е изпратено писмо до ДСП – О. от 14. 04. 2025 г. за консултиране и информиране на бащата за необходимостта да подаде и той заявление за ползване на социална услуга към Комплекс за социални услуги за деца и семейства при Фондация „Асоциация А.“ за провеждане на срещи между бащата и детето.

На 29. 04. 2026 г. в ДСП - С. при проведена среща с майката и детето, А. Ш. е представила Решение № 6602/ 15. 04. 2026 г. на СРС относно промяна в режима на лични контакти между бащата и детето. С посоченото решение срещите между бащата и детето са организирани на периоди, първите 4 от които са с продължителност от 2 месеца всеки. В първите 3 периода /6 месеца/ срещите между бащата и детето следва да се осъществяват със задължителното присъствие на социален работник, психолог и друг специалист, посочен от СП по местоживее на детето.

В социалния доклад от 19. 08. 2025 г. е отбелязано, че във връзка с посоченото съдебно решение майката е уведомена за необходимостта да ползва социална услуга в общността, но А. Ш. е заявила, че няма възможност. Посочила е също, че ще ползва с детето социална услуга единствено към Фондация „Асоциация А.“, като е допълнила, че услугата ще стартира, след като бащата писмено заяви желание да ползва социална услуга към посочения доставчик на социални услуги. А. Ш. е подала заявление за ползване на социална услуга супревизирани срещи в контактен център при Фондация „Асоциация А.“ с вх. на ДСП - С. СЛ8Д-С-СЛ/826-120/1. 07. 2025 г.

Във връзка с необходимостта от ползване на социална услуга, на 23. 07. 2025 г. в ДСП - С. е проведена мултидисциплинарна среща, на което е взето решение, както следва: 1. Майката да се насочи към друг вид социална услуга, различна от "М. срещи между бащата и детето", както и да се насочи детето към ползване на социална услуга "психолог"; 2. Родителите и детето да се насочат към конкретен център за спазване на действащото съдебно решение за режим на виждане между детето и бащата, различен от Фондация "Асоциация А." и "Институт по социални дейности и практики".

Предвид това до г-жа А. Ш. е изпратено писмо с изх. № СЛ/Д-С-СЛ/826-138/25. 07. 2025 г., с което същата е информирана, че въз основа на проведената среща на 23. 07. 2025 г. е взето решение тя и детето да бъдат насочени към социална услуга "психологическо консултиране", както и за необходимостта да подаде заявление за ползване на социална услуга "контактен център" различен от фондация "Асоциация А." и "Институт по социални дейности и практики", с цел осъществяване на срещи.

Писмото е изпратено до майката чрез „Български пощи“ ЕАД, предвид изразеното ѝ изрично желание комуникацията с нея да се осъществява именно по този начин, което се установява от материалите по делото /л. 276/.

Поради липсата на последващи действия от страна на А. Ш., в изготвения на 19. 08. 2025 г. социален доклад от ДСП – С. е предложено да бъде издадена заповед за ползване на социална услуга.

Въз основа на това е издадена и оспорената в настоящото производство Заповед № ЗД/Д-С-СЛ-005/19. 08. 2025 г. от директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – С., [населено място], с която е наредено жалбоподателката да сключи договор с Фондация „Център отворена врата“ – [населено място] и да ползва социална услуга „психологическо консултиране“ и „Контактен център“ за спазване на действащото съдебно решение за режим на виждане между детето и бащата, както и да подсигурява присъствието на детето В. Ш. за ползване на социална услуга за срок от шест календарни месеца, считано от датата на издаване на заповедта.

В мотивите на посочения акт е отразено, че по отношение на детето В. Ш. е приложена мярка за закрила по реда на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗДет.; между детето, и бащата не се осъществяват срещи съгласно определения със съдебно решение режим на лични контакти, като в хода на работата по случая на детето В. Ш. е констатирана необходимост от работа със специалист и провеждане на срещи в рамките на социална услуга, с оглед нарушената комуникация между родителите и неспазване режима на лични контакти между бащата и детето, което от своя страна се отразява негативно върху психоемоционалното състояние - и развитие на детето. Административният орган е посочил също, че по подадените пред органа по закрила от страна на майката заявления за ползване на социална услуга в общността, а именно: „медиирани срещи между детето и бащата“ при Фондация „Асоциация А.“ работата не е стартирала, а по останалите подадени от майката заявления за ползване на социална услуга при същия доставчик проведената работа не е довела до търсения резултат и до промяна положението на детето В. Ш., а именно - провеждане на медиирани срещи между бащата и детето с цел възстановяване на контакта им. Административният орган е посочил още, че майката А. Ш. е била многократно консултирана от водещия случая социален работник за необходимостта от смяна на доставчика на социалната услуга, с оглед стартиране на срещи между бащата А. Ш. и детето В. и възстановяване на контакта помежду им, но въпреки това майката е продължила да подава заявление за социална услуга с избран от нея доставчик Фондация „Асоциация А.“, с като не е постигнат резултат. Поради това е направен извод че поведението на майката е несъдействащо по смисъла на чл. 8, ал. 6 от ЗЗДет.

В хода на съдебното производство на основание чл. 15, ал. 6 от ЗЗДет. е изготвен социален доклад от 18. 06. 2026 г., в чието заключение е посочено, че е налице тежък стадий на родителски конфликт. Контактът между детето и бащата не се осъществява от години с мотив на майката, че "детето не желае". Въпреки многобройните опити на бащата да осъществи контакт с детето, те остават неуспешни, като липсва изцяло друга форма на комуникация помежду им, включително чрез телефон и/или онлайн приложение за комуникация. От откриване на работата по случая до настоящия момент малолетният В. Ш. продължава да е обект на влошените взаимоотношения между своите родители, който факт го поставя в ситуация на конфликт на лоялност по отношение на тях, но най-вече до отношение на родителя, който не е непосредствено ангажиран с обгрижването му /бащата/. Предвид изложеното, съществува реален риск от отчуждаване на детето от бащата - процес, който ако не бъде своевременно овладян, би довел до появата на непоправими щети в психо-емоционалното развитие на малолетния В.. Посочено е също, че комуникацията между родителите е сериозно нарушена от много години и не търпи подобрене,

въпреки предприетите мерки за консултиране на родителите по реда на ЗЗДт и СК, както и въпреки ползването до момента социални услуги в общността. Прекъснатият контакт между бащата и детето нарушава основни права на детето В., а именно - правото му да поддържа лични отношения и пряк контакт с двамата си родители, регламентирано в чл. 9, ал. 3 от Конвенцията на ООН за правата на детето, както и правото на семеен живот като основно човешко право, регламентирано в чл. 8 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи. Прекъсването на контакта с неотглеждания родител нарушава и правото му на закрила за неговото нормално физическо, нравствено и социално развитие и правото на защита на неговите права и интереси, регламентирано в Закона за закрила на детето. Липсата на контакт с единия от родителите създава риск от родителско отчуждение, което се задълбочава с времето и се отразява трайно негативно върху развитието на детето.

От представените по делото доказателства се установява, че с присъда от 11. 11. 2024 г. по НЧХД № 14176/ 2023 г. по описа на Софийския районен съд същата е призната за виновна в извършването на престъпление по чл. 182, ал. 2 във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК, извършено в периода от 30. 06. 2023 г. до 02. 09. 2023 г. – неизпълнение и осуетяване на изпълнението на Определение № 18532/ 24. 05. 2023 г. по гр. дело № 12380/ 2020 г. на СРС, определящо мерките относно личните контакти на бащата А. Ш. с детето В. И. Ш..

Посочената присъда е влязла в сила на 19. 01. 2026 г., след като е потвърдена с Решение № 41/ 19. 01. 2026 г. по ВНДЧХ № 2031/ 2025 г. по описа на Софийски градски съд.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок от надлежна страна, срещу административен акт подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност.

Предмет на делото е Заповед № ЗД/Д-С-СЛ-005/19. 08. 2025 г., издадена от Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – С., [населено място], с която е наредено жалбоподателката да сключи договор с Фондация „Център отворена врата“ – [населено място] и да ползва социална услуга „психологическо консултиране“ и „Контактен център“ за спазване на действащото съдебно решение за режим на виждане между детето и бащата, както и да подsigурява присъствието на детето В. Ш. за ползване на социална услуга за срок от шест календарни месеца, считано от датата на издаване на заповедта.

Същата е издадена от компетентен орган, съгласно разпоредбата на чл. 20, ал. 4, т. 1 от ППЗЗДет. В тази връзка неоснователно е възражението на оспорващото лице, изложено в хода на образуваното съдебно производство, че след като постоянният адрес на детето е в [населено място], именно директорът на СДП – С. е компетентният орган. Съгласно § 1, т. 15 от ДР на ЗЗДет. "настоящ адрес на дете" е адресът, на който детето пребивава. От събраните по делото доказателства безсъмнено се установи, че детето живее и учи на територията на [населено място], като неговият дом се намира в кв. Д., [населено място]. Предвид това именно директорът на ДСП – С. органът, който е компетентен да издаде оспорваната заповед.

В административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Оспорената заповед е издадена след извършена оценка на случая от съответните лица, изготвяне на план за действие с нормативно предвиденото съдържание, изготвени заключителни и социални доклади и установена необходимост от ползването на социалната услуга, както демонстрираното нежелание на майката да ползва по ефективен начин предлаганата социална услуга. Същата съдържа както правни, така и фактически основания за нейното издаване. Фактически основания за издаването на заповедта могат да се извлекат и от административната преписка, което е допустимо съгласно ТР № 16 от

31. 03. 1975 г. на ОСГК на ВС.

В тази връзка съдът не споделя твърдението в жалбата, че неуведомяването на майката за проведената мултидисциплинарна среща от 23. 07. 2025 г. представлява съществено процесуално нарушение. Законът не поставя изискване за тези срещи да бъде съобщавано на родителите. Дори да се приеме, че същата е следвало да бъде уведомена за посочената мултидисциплинарна среща, проведена на 23. 07. 2025 г., това не би оказало влияние на съдържанието на волеизявлението на административния орган и не се отразява на крайния правен резултат. Съдебната практика е категорична, че съществено процесуално нарушение е това, което ако не бе допуснато, би могло да доведе до различен правен резултат. В конкретния случай обаче такива обстоятелства не са налице, доколкото както към датата на издаване на обжалваната заповед, така и към датата на постановяване на настоящия съдебен акт жалбоподателката не демонстрира желание ползваните социални услуги да се осъществяват от доставчик, различен от Фондация „Асоциация А.“.

В тази насока дори да се приеме, че А. Ш. не е получила писмо с изх. № СЛ/Д-С-СЛ/826-138/25. 07. 2025 г., с което същата е информирана, че въз основа на проведената среща на 23. 07. 2025 г. е взето решение тя и детето да бъдат насочени към социална услуга "психологическо консултиране", както и за необходимостта да подаде заявление за ползване на социална услуга "контактен център", различен от фондация "Асоциация А." и "Институт по социални дейности и практики", с цел осъществяване на срещи, посоченото обстоятелство също не представлява съществено процесуално нарушение. Това е така, защото и към настоящия момент майката не ползва социална услуга по повод на отношенията между родителите и тяхното дете и не изразява съгласие доставчикът на социалната услуга да бъде сменен.

С оглед на изложеното съдът приема, че е спазена предвидената в закона процедура и оспореният акт е постановен при изяснена фактическа обстановка.

Обжалваната заповед е издадена в съответствие с материалния закон и неговата цел.

Една от предвидените в 33Дет. мерки за закрила е съдействие, подпомагане и услуги в семейна среда /чл. 4, ал. 1, т. 1 от 33Дет./. В нормата на чл. 23 от 33Дет. е определено в какво се състоят мерките за закрила в семейна среда, като съгласно чл. 23, т. 2 от 33Дет. мярката се изразява в насочване към подходящи социални услуги. Мерките за закрила по чл. 23 се предприемат от ДСП по искане на родителите или на самото дете, както и по преценка на ДСП и се осъществяват от доставчици на социални услуги за деца или от ДСП съгласно чл. 24, ал. 1 от 33Дет. Целта на мярката за закрила в семейна среда, която може да се осъществява и чрез социална услуга, е да бъдат подпомогнати детето и семейството, в зависимост от възможностите за отглеждане и възпитание на детето /чл. 18, ал. 1 и ал. 3 от ПП33Дет./.

В конкретния случай ползването на социална услуга е наредено като вид мярка за закрила по смисъла на чл. 23 от 33Дет. За да пристъпи към подобна мярка, административният орган се е позовал на изключително влошени взаимоотношения между родителите, рефлексирани върху детето, като е констатирано, че двамата не си партнират по въпроси, касаещи В., като при детето е налице съпротива да контактува с бащата. Родителите съобщават противоречиви факти и отправят обвинения един срещу друг, което усложнява ситуацията и въвлича детето в конфликта, като го поставя в позиция на криза на лоялност.

Настоящият съдебен състав приема, че така приетото от административния орган се установява безспорно от събраните по делото доказателства. Видно е, че между родителите съществуват конфликтни отношения и напрежение, като двамата трудно комуникират помежду си, а общуването им е съпроводено с напрежение, скандали, въвличане на трети лица и на множество държавни институции, включително и търсене на съдействие от полицейските органи.

Установява се също така, че в продължение на повече от 6 години майката и детето са ползвали

социални услуги от Фондация „Асоциация А.“, като същевременно бащата категорично е отказал да ползва услугите на този доставчик. Диаметралното противопоставяне на желанията на двамата родители относно доставчика на социална услуга е довело до нереализиране на социалната услуга „Провеждане на супервизирани срещи, включващи подготовка на детето за стартиране на срещи с неотглеждания родител” към КСУДС при Фондация „Асоциация А.“, предоставена с Направление № НП/Д-С-СЛ-018/01. 04. 2024 г., както и на социалната услуга „Провеждане на среща между детето и бащата към Комплекс за социални услуги за деца и семейства /КСУДС/ към Фондация „Асоциация А.“, предоставена с Направление за ползване на социални услуги № НП/Д- С-СЛ-009/16. 01. 2025 г.

Установено е безспорно от доказателствата по делото, че А. Ш. е изразил желание социалните услуги да бъдат осъществени от друг социален доставчик, различен от Фондация „Асоциация А.“, видно от писмо от 15. 12. 2021 г. до ДСП – О. /л. 268 от делото/. На така заявеното желание на бащата майката категорично е възразила, което се установява от Протокол от проведена работна среща на територията на ОЗД – О. на 31. 01. 2022 г. /л. 278-280 от делото/. Тази изключително влошени отношения между родителите и отказът им да постигнат съгласие относно доставчика на социалните услуги са довели до необходимостта от намесата на административния орган, обективизирана в издаването на оспорваната Заповед № ЗД/Д-С-СЛ-005/19. 08. 2025 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – С., [населено място]. Поведението на родителите, изразяващо се в отказ да постигнат съгласие относно доставчика на услугите, което има за последица както директното, така и индиректното въвличане на детето в крайно влошените отношения между неговите родители, сочи за липса на адекватна преценка за увреждащия начин, по който ситуацията се отразява върху психиката на тяхното малолетно дете. Съобразно изготвените социални доклади, заключителни доклади и становища по случая, детето е свидетел на продължаващия конфликт между родителите, рефлектиращ на връзката му с бащата. В случая категорично са налице предпоставките за предприемане на мерки за закрила по смисъла на чл. 23, т. 2 от ЗЗДет., състоящи се в социална работа за улесняване връзките между детето и неговия баща и справяне с кризи в отношенията. Именно предвид поведението на родителите, проблемните взаимоотношения между тях, които са предпоставка за евентуални дефицити в поведението на детето в бъдеще, както и с цел предотвратяване на конфликтните отношения между родителите, е налице необходимост от предприемане на мярка за закрила, включително чрез насочване за ползване на социална услуга от избран от ДСП – С. доставчик.

Правилно административният орган е приел, че поведението на майката е в противоречие с разпоредбата на чл. 8, ал. 6 от ЗЗДет., съгласно която родителите, настойниците, попечителите или другите лица, които полагат грижи за дете, са длъжни да изпълняват предприетите по този закон мерки и да съдействат при осъществяването на дейностите по закрила на детето.

Установява се от материалите по делото, че въпреки изявеното несъгласие от страна на бащата, до момента на издаване на обжалваната Заповед № ЗД/Д-С-СЛ-005/19. 08. 2025 г., направленията за ползване на социални услуги са издавани предимно със социален доставчик Фондация „Асоциация А.“, като е съобразявано изричното желание на майката в тази насока. Невъзможността обаче така ползваните услуги да доведат до промяна в отношенията между детето и неговия баща са ангажирали административния орган да предприеме последващи действия, с цел защита на интересите на детето, като е организиран мултидисциплинарен среща на 23. 07. 2025 г., както и да предприеме всички мерки, с които да уведоми майката за необходимостта от провеждането на социална услуга с друг доставчик.

От друга страна, макар формално майката да не се противопоставя на ползването на социалните услуги по принцип, на практика същата отказва съдействие за осъществяването на срещите

между детето и бащата, тъй като въпреки категорично установената невъзможност срещите между детето и бащата да се проведат чрез съдействието на Фондация „Асоциация А.“, А. Ш. е продължила да настоява срещите да се провеждат именно там, като е подала отново заявление за ползване на социална услуга супревизирани срещи в контактен център при Фондация „Асоциация А.“ с вх. на ДСП - С. СЛ8Д-С-СЛ/826-120/1. 07. 2025 г.

Сщата не се е ангажирала по никакъв начин с възможността да бъде определен друг доставчик на социални услуги. Това нейно поведение по своята същност представлява отказ от съдействие в нарушение на чл. 8, ал. 6 от ЗЗДет., въпреки вербалното заявено желание на майката да бъдат осъществявани срещи между бащата и детето. Като отказ за съдействие от страна на А. Ш. следва да се приеме и изключително затруднената комуникация с нея, настъпила в резултат на нейното категорично желание връзката с нея да се осъществява единствено чрез „Български пощи“ ЕАД. По този начин така провежданата комуникация води до невъзможност за бързо и своевременно реализиране на мерките, които следва да бъдат предприети от страна на ДСП – С. с цел защита на най-добрия интерес на детето.

Поради това съдът приема наличието на скрита съпротива от страна на майката да съдейства за осъществяване на срещи между В. и неговия баща, което представлява нарушение на задължението ѝ на родител по чл. 8, ал. 6 от ЗЗДет. да изпълнява предприетите по закона мерки и да съдейства при осъществяването на дейностите по закрила на детето му. Нейно задължение е да осигури възможност срещите да бъдат осъществени, след като безсъмнено е установено, че ползването на социалните услуги не може да бъде осъществено със съдействието на Фондация „Асоциация А.“. Нежеланието на майката да съдейства при избора на друг социален доставчик не е проява на "грижа" на родителя по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗЗДет., състояща се в действия за гарантиране на правата и защита на интересите му. Пълноценното общуване с бащата и участието му в отглеждането и възпитаването на малолетното дете са от безспорно значение за правилното му психическо и емоционално развитие, за осъществяването на които следва да съдействат всички ангажирани по случая лица.

Следователно, налице е хипотезата на чл. 20, ал. 4, т. 1 от ППЗЗДет., при която директорът на Дирекция "Социално подпомагане" може да издаде заповед за ползване на социални услуги, още повече, че съгласно чл. 24, ал. 1 ЗЗДет., мерките по чл. 23 могат да се предприемат по преценка на Дирекция "Социално подпомагане".

За да се приеме, че е осъществен фактическият състав на разпоредбата на чл. 20, ал. 4, т. 1 от ППЗЗДет., следва да е доказано алтернативно наличието на една от двете посочени отрицателни предпоставки - липса на контакт с родителя/ите или липса на заявено желание от изброените лица - родителите, попечителите, настойниците или лицата, които полагат грижи за детето. Систематичното тълкуване на посочената разпоредба във връзка с чл. 20, ал. 1 от ППЗЗДет., която гласи, че при постигане на съгласие за предоставяне на социални услуги и избор на доставчика на социалната услуга между дирекция "Социално подпомагане" и родителите на детето или настойниците и попечителите те подават писмено заявление до директора на дирекция "Социално подпомагане" по настоящия адрес на детето, води до извода, че фактическият състав на чл. 20, ал. 4, т. 1 от ППЗЗДет. е осъществен. Именно дългогодишното изразено несъгласие на бащата да ползва социална услуга, предоставена от Фондация „Асоциация А.“ и същевременно - категоричното нежелание да майката за промяна на доставчика на социалната услуга, различна от предоставените от Фондация „Асоциация А.“, работата с която обаче не е довела до положителна промяна в отношенията между бащата и детето, е обосновоало издаването на оспорената заповед по реда на чл. 20, ал. 4, т. 1 от ППЗЗДет.

С издадената заповед и при дадените обстоятелства ще се гарантира и запази най-висшият

интерес на детето - същото да осъществи нормална комуникация със своя баща, който също да участва в полагане на грижи за него. В разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от ЗЗДет. са посочени мерките за закрила в семейна среда, сред които е и насочване към подходящи социални услуги /т. 2/. Необходимостта от предприемане на действия по чл. 23 от закона е с цел преодоляване на синдрома на родителското отчуждение, възможност за родителско сътрудничество, толерантност и комуникативност между двамата родители. В случая се цели да бъдат защитени висшите интереси на детето. За неговото правилноразвитие е необходимо то да има връзка и с двамата си родители, като контактите да бъдат осъществявани по безопасен и сигурен начин за него. С оспорваната заповед се цели гарантиране на закрила, посредством която да се осигури на В. И. Ш. нормално физическо, умствено и социално развитие. Безспорно е правото на всяко дете на лични контакти с двамата му родители, като наличието на конфликт между тях неминуемо води до засягане правата и интересите на детето и се отразява негативно на неговото емоционално състояние и развитие в дългосрочен план. Опасността от увреждане на психическото, нравствено и социално развитие на детето в случая е обусловена от създадената ситуация, при която то израства и формира личностните си качества без участието на бащата в неговото израстване и възпитание. Тези обстоятелства, преценени едновременно със специфичната крехка възраст на детето, налагат извод, че за него е налице необходимост от оказване на психологическа подкрепа за изграждане на емоционалната връзка между В. и неговия баща.

За да се пристъпи към подобна мярка, административният орган се е позовал на обтегнатите отношения между родителите на детето, както и липсата на съдействие от страна на майката и изричното ѝ нежелание да ползва социални услуги с доставчик, различен от Фондация „Асоциация А.“, към които няколко пъти е насочвана. За ответника, с цел защита интересите на детето, е предвидена възможност да предостави такава социална услуга и без желанието или съгласието на родителя, като мярка за закрила на детето.

Както за родителите, така и за институциите водещ следва да е интересът на детето, като за тази цел личните разногласия следва да отстъпят и родителите да вложат старание за преодоляване на риска. Административният орган, нареждайки ползването на посочената социална услуга от страна на майката А. Ш., е издал акта си в съответствие с материалния закон, като е преценил всички критерии по ЗЗДет. и ППЗЗДет. Услугата е съобразена с най-добрия интерес на детето да поддържа нормални лични отношения с всеки от родителите, което е от значение за психоемоционалното му здраве. В интерес на малолетното дете е да му бъде осигурена сигурна и стабилна семейна среда, отговорни и всеотдайни грижи за отглеждане и възпитание и от двамата родители, които следва да насочат изцяло своята енергия в осигуряване на спокойно детство на своето дете, загърбвайки личните си отношения и конфликти, довели до участие в дългогодишни съдебни дела и множество сигнали и проверки от социалните органи.

Чрез определената мярка и избрания от административния орган доставчик се цели да се помогне на А. Ш. и В. Ш. да преодолеят психологическата травма от раздялата на родителите, обтегнатите отношения помежду им и да се приучат да общуват помежду си. Нормите на чл. 9 § 3 от Конвенцията за правата на детето, чл. 24 § 3 от Хартата на основните права на Европейския съюз, чл. 124, ал. 2 от Семейния кодекс гарантират правото на детето на лични отношения с всеки родител. Предписаната социална услуга с избран от административния орган доставчик, поради невъзможността да се постигне съгласие между родителите и поради неефективността на ползваните услуги чрез Фондация „Асоциация А.“, е необходима именно за препятстване и преодоляване на родителското отчуждение, за пълноценно упражняване на режима на лични контакти на бащата и гарантиране правото на детето на комуникация с двамата родители.

В тази връзка по никакъв начин не следва избирането на доставчик от страна на

административния орган да се приема като negliжиране на желанието на майка и отдаване на предпочитание на интересите на бащата. Напротив, посочената заповед има за цел да подпомогне на отношенията между родителите в най-добрия интерес на тяхното дете, доколкото безспорно се установява, че към настоящия момент социалните услуги, заявени с доставчик Фондация „Асоциация А.“, не дават положителен резултат.

В заключение съдът приема, в хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, органът е изяснил относимите към случая факти и е постигната целта на закона - охрана интересите на детето, при наличието на материалните предпоставки по чл. 20, ал. 1 т. 4 от ППЗЗДет.

Горните аргументи мотивират съда да приеме, че оспорваната заповед представлява законосъобразен административен акт, жалбата срещу който следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на делото, основателна е претенцията на ответника и на заинтересованата страна за заплащане на направените по делото разноски. На основание чл. 143, ал. 3 от АПК А. А. Ш. следва да бъде осъдена да заплати на Дирекция „Социално подпомагане“ – С. направените по делото разноски за юрисконсулт в размер на 160 /сто и шестдесет/ лева, определен съгласно чл. 27а от Наредбата за заплащането на правната помощ във вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ. Предвид разпоредбите на чл. 4, чл. 12 и чл. 13 от Закона за въвеждане на еврото в Република България, посочената сума от 160 /сто и шестдесет/ лева за ответника следва да бъде присъдена в размер на 81,81 евро. Оспорващото лице следва да бъде осъдено да заплати и на заинтересованата страна А. Х. Ш. направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 500 евро, съгласно представения по делото договор за правна защита и съдействие /л. 194 по делото/. Направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно, тъй като същото не надхвърля минималния размер, определен в чл. 8, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1/ 09. 07. 2024 г. за възнаграждения за адвокатска работа. Отделно от това присъденият размер на адвокатското възнаграждение е съобразен с фактическата и правна сложност на делото и обема на извършената адвокатска работа. Възнаграждението на особения представител адв. Б. следва да бъде определено и заплатено от Националното бюро за правна помощ по реда на чл. 4 и сл. от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд - София град, 53 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. Ш. против Заповед № ЗД/Д-С-СЛ-005/19. 08. 2025 г., издадена от Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – С., [населено място].

ОСЪЖДА А. А. Ш. да заплати на Дирекция „Социално подпомагане“ – С., [населено място] направените по делото разноски за юрисконсулт в размер на 81,81 евро.

ОСЪЖДА А. А. Ш. да заплати на А. Х. Ш. направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 500 евро.

ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕТО на особения представител адв. Б. да се определи и заплати от Националното бюро за правна помощ по реда на Наредбата за заплащането на правната помощ.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

ПРЕПИСИ от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ:

